

A בס"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of דף מ of ביצה which completes the מסכת Be'Ezras HaShem.

Some of the topics we will learn about today include:

A continuation of the discussion of תחומין on Yom Tov, and how we determine the proper תחום boundaries on Yom Tov for jointly owned items.

The law of one who deposits items for safekeeping by a friend:

A discussion of the law of בשר שנתעלם מן העין, meat that was left unsupervised

A discussion of the laws of Muktzeh, as it relates to which animals one may slaughter on Yom Tov.

B Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

בשר שנתעלם מן העין

Meat that was left unsupervised for any period of time is forbidden to be eaten for fear that it has been switched with non-Kosher meat.

C מוקצה
The pasuk says in the Torah ויהיה ביום השישי והכינו את אשר יביאו אשר יביאו, from which we learn that the provisions of Shabbos, as well as Yom Tov, must be prepared from the day before. This is not referring to the actual cooking or baking, as this is already learned from the pasuk אשר תבשלו בשלו, but rather to a verbal or mental preparation or designation of items, that are to be used for Shabbos or Yom Tov. If something is not prepared or set aside for use on Shabbos, it is called מוקצה, or set aside, and is the subject of a Machlokes between Rebbe Shimon and Rebbe Yehuda as to the status of these items for use on Shabbos and Yom Tov. Rebbe Shimon holds that Muktzeh is permissible on Shabbos and Yom Tov, whereas Rebbe Yehuda holds that Muktzeh is assur on Shabbos and Yom Tov.

A

How we determine the proper תחום boundaries for jointly owned items

The law of one who deposits items for safekeeping by a friend

B

בשר שנתעלם מן העין

A discussion of the laws of Muktzeh, as it relates to which animals one may slaughter on Yom Tov

C

מוקצה

1 So let's review....
Our Daf continues the discussion about תחום יום טוב, specifically as it relates to possessions which are shared by several people, or where ownership was transferred on Yom Tov.

Zugt the Mishna:

מי שהיו פירותיו בעיר אחרת וערבו בני אותה העיר להביא אצלו מפירותיו Someone who has fruit in a different city, and the residents of that city made an עירוב תחומין, to allow bringing the fruit to him, כרגלי בעליו, they are forbidden to do so, as the fruit are לא יביאו לו, they follow the תחום of their owner, for whom it is forbidden to transport the fruit.

ואם ערב הוא פירותיו כמוהו

However if the בעל הפירות prepared an עירוב תחומין, they may bring him the fruit, because the fruit follows the תחום of the owner, and since he prepared an עירוב, they may now bring him the fruit on Yom Tov.

2 The Mishna continues:
מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות One who hosts guests on Yom Tov, the guest may not take back food portions with them outside of the תחום, even if they prepared an עירוב, as the food follows the תחום of the host אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יו"ט Unless the host had transferred ownership of the food to his guests before Yom Tov, in which case the food would then follow the תחום of the guests, since when Yom Tov came in, it was already in their possession.

3 The Gemara examines a similar case
One who deposited fruit with a friend - המפקיד פירות אצל חברו רב אמר כרגלי מי שהפקידו לו Rav holds that the fruit follows the תחום of the שומר, with whom the fruit was deposited. ושמואל אמר כרגלי המפקיד Whereas Shmuel holds that the fruit follows the תחום of the בעל הפירות - the owner of the fruit.

1 תחום יום טוב

מי שהיו פירותיו בעיר אחרת...

ואם ערב הוא	וערבו בני אותה העיר להביא אצלו מפירותיו
פירותיו כמוהו	לא יביאו לו
<i>Since he prepared an עירוב, they may bring him the fruit</i>	<i>כרגלי בעליו, for whom it is forbidden to transport the fruit</i>

2 מי שזמן אצלו אורחים

אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב	לא יוליכו בידם מנות
<i>When Yom Tov came in, it was already in their possession</i>	<i>עירוב, as the food follows the תחום of the host</i>

3 The Gemara examines a similar case...

המפקיד פירות אצל חברו

כרגלי המפקיד	כרגלי מי שהפקידו לו
<i>ואמאי אמר</i>	<i>רב אמר</i>
The תחום of the בעל הפירות	The תחום of the שומר

4 לימא רב ושמואל דאזדו לטעמייהו
 מחלוקת The Gemara wants to compare this מחלוקת to a similar מחלוקת
 רב ושמואל
 דתנן - We learned in the Mishna of Bava Kama
 אם הכניס ברשות בעל החצר חייב
 If someone placed items in his friend's courtyard with his permission, we assume that the בעל החצר took responsibility for the items, and if something happened to them, the בעל החצר is חייב.
 רבי אומר לעולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור
 Rebbe holds that only if the בעל החצר expressly accepts responsibility for the items that have been placed in his courtyard, can he be held liable for any damage to them.
 ואמר רב הונא אמר רב הלכה כדברי חכמים
 Rav Paskens like the חכמים that the בעל החצר accepts responsibility - and similarly regarding תחום, the fruit is לוי שהפקידו לו
 Whereas Shmuel holds like רבי, that unless expressly stated, the items deposited in the courtyard remain the responsibility of the בעלים - and similarly regarding תחום the fruit is המפקיד רבי.

4 לימא רב ושמואל דאזדו לטעמייהו דתנן...

<p>כבי</p> <p>לעולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור</p> <p>↓</p> <p>שמואל holds like רבי</p>	<p>חכמים</p> <p>אם הכניס ברשות בעל החצר חייב</p> <p>↓</p> <p>ואמר רב הונא אמר רב הלכה כדברי חכמים</p>
---	---

5 The Gemara says that the two מחלוקות are not necessarily similar, as Rav can explain his position even according to Rebbe:
 עד כאן לא קאמר רבי התם אלא דבסתמא לא קביל עליה נטירותא
 In the Mishna in Bava Kamma, the בעל חצר does not expressly accept responsibility,
 אבל הכא הא קביל עליה נטירותא
 However, in our case, the שומר did expressly accept responsibility.
 חכמים: Shmuel can explain his position even according to the חכמים:
 Regarding שמירה, דניחא ליה לאיניש דניקום תוריה ברשותיה דבעל חצר דאי מזיק לא מיחייב
 The owner is satisfied that his animal is the responsibility of the שומר. However, regarding תחום, מי ניחא ליה לאיניש דליקום פיריה ברשותיה דחבריה
 Would one want their fruit to take on the תחום of his friend, which would then prevent him from carrying it wherever he may go on Yom Tov? Certainly not, and therefore it could be, explains שמואל that even the חכמים would agree with the opinion of שמואל המפקיד כרגלי המפקיד שמואל
 =====

5 The two מחלוקות are not necessarily similar

<p>רבי</p> <p>can explain his position even according to רבי</p> <p>↓</p> <p>עד כאן לא קאמר רבי התם אלא דבסתמא לא קביל עליה נטירותא</p> <p>↓</p> <p>אבל הכא הא קביל עליה נטירותא</p> <p>↓</p> <p>אבל הכא הא קביל עליה נטירותא</p>	<p>חכמים</p> <p>can explain his position even according to the חכמים</p> <p>↓</p> <p>Regarding שמירה דניחא ליה לאיניש דניקום תוריה ברשותיה דבעל חצר דאי מזיק לא מיחייב</p> <p>↓</p> <p>Regarding תחום מי ניחא ליה לאיניש דליקום פיריה ברשותיה דחבריה</p>
---	--

6 The Gemara questions the opinion of Rav from our Mishna:

6 המפקיד פירות אצל חברו כרגלי מי שהפקידו לו שומר תחום

The Gemara questions the opinion of Rav from our Mishna:

7 תנן ואם ערב הוא פירותיו כמוהו
 Now if we hold that the fruit is אצלו מי שהפקידו בעל הפירות prepared an עירוב, as anyway, the fruit follows the תחום of the שומר?

7 **ואם ערב הוא פירותיו כמוהו**
Why should it matter that the עירוב באל הפירות, the fruit follows the תחום of the שומר?

8 The Gemara answers that our Mishna is referring to a case where שיחד לו קרן זוית - he cleared a corner for the בעל הפירות to deposit his fruit, and thus took no responsibility for the fruit. This case is therefore not similar to the case of המפקיד פירות, where the שומר does take responsibility for the fruit in his possession.

8 **שיחד לו קרן זוית**
Our Mishna is referring to... He cleared a corner for the בעל הפירות to deposit his fruit, and thus took no responsibility for the fruit

9 The Gemara asks the same question from the סיפא of our Mishna, מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יו"ט And again asks why would it matter if he granted them the food portions before Yom Tov, if it is still in his רשות? To which the Gemara answers; כיון שזכה להם ע"י אחר כמי שיחד לו קרן זוית דמי Actually transferring ownership to his guests is similar to putting the fruit in a corner.

9 **מי שזמן אצלו אורחים**
סיפא of our Mishna:

לא יוליכו בידם מנות	אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב
---------------------	--

כיון שזכה להם ע"י אחר כמי שיחד לו קרן זוית דמי

10 ואיבעית אימא זכה שאני
As Rashi explains;
שהרי כל עצמו לא עשה
אלא להוציאו משביתתו
ולהעמידו בשביתה שלהן וברשותן
The whole purpose of being מזכה the food to them was so that it
would be in their רשות regarding תחום.

10 ואיבעית אימא

זכה שאני

שהרי כל עצמו לא עשה
אלא להוציאו משביתתו
ולהעמידו בשביתה שלהן וברשותן

11 The Gemara relates an incident:
רב חנא בר חנילאי תלא בשרא בעברא דדשא
רב חנא בר חנילאי hung a piece of meat on the back of his door.
אתא לקמיה דרב הונא
To ask if he may carry the meat back to his home

11

רב חנא בר חנילאי תלא בשרא בעברא דדשא

אתא לקמיה דרב הונא
To ask if he may carry the meat
back to his home

12 א"ל אי את תלית זיל שקיל
ואי אינהו תלו לך לא תשקול
Rav Huna answered that if he himself hung up the meat, he may
carry it back with him, however if it was hung up for him by
others, he may not.

12 אמר רב

ואי אינהו תלו לך לא תשקול	אי את תלית זיל שקיל
------------------------------	------------------------

The Gemara concludes
this had nothing to do with תחומין,
but rather with
בשר שנתעלם מן העין

אי אינהו תלו לך מסחת דעתך ולא תשקול	אי את תלית אית לך סימנא בגוויה ולא מסחת דעתך מניה זיל שקיל
--	---

The gemara, understanding this to be a question of תחומין, question this ruling from several angles. Until the gemara concludes, that really this had nothing to do with תחומין at all, but rather with the halacha of בשר שנתעלם מן העין, which according to Rav Huna, the Rebbe of רב חנא בר חנילאי, is forbidden if left without supervision for any period of time.

Rav Huna understood that רב חנא בר חנילאי was an אדם גדול, who was always engrossed in his Torah study. And so, he ruled for him;

אי את תלית אית לך סימנא בגוויה ולא מסחת דעתך מניה זיל שקיל
If you yourself hung the meat, you made a mental note to watch it and were not מסיח דעת from the meat, and therefore it is permissible. However,

אי אינהו תלו לך מסחת דעתך ולא תשקול
If someone else hung the meat for you, as you are completely engrossed in your Torah study, you would not have made a mental note to supervise the meat, in which case it would be considered בשר שנתעלם מן העין, and would therefore be forbidden to be eaten.

=====

13 Zugt the Final Mishna in Mesechte Beitzah;
 אין משקין ושוחטין את המדבריות
 One may not water and slaughter מדבריות animals, which are those that are
 מוקצה and therefore forbidden to be used on Yom Tov. However
 משקין ושוחטין את הבייתות
 One may water and slaughter בייתות animals, which the Mishna explains are those that
 מוקצה but rather are considered designated for use
 on Yom Tov.

13 משקין

משקין ושוחטין את הבייתות	אין משקין ושוחטין את המדבריות
Live inside the city limits	Live in the wilderness
מוקצה	מוקצה

14 The gemara explains that the mishna used the term
 משקין ושוחטין to teach an עצה טובה by the way,
 דלשקי אינש בהמתו והדר לשחוט משום סרכא דמשכא
 One should water his animal before slaughtering as this will
 make the skinning that much easier.

14 משקין ושוחטין
 The mishna used the term משקין ושוחטין to teach an עצה טובה
 דלשקי אינש בהמתו
 ופדרי לשחוט
 משום סרכא דמשכא

15 The gemara clarifies further the concept of בייתות and מדבריות.
 ת"ר אלו הן מדבריות ואלו הן בייתות
 The gemara explains:
 מדבריות כל שיוצאות בפסח ורועות באפר ונכנסות ברביעה ראשונה
 refers to animals that go out to graze at Pesach time, and
 return to the town around חשון time, when the first rains begin to
 fall. These types of animals, one does not have in mind to use,
 and are therefore considered מוקצה.
 As opposed to בייתות which the Gemara explains as
 כל שיוצאות ורועות חוץ לתחום ובאות ולנות בתוך התחום
 Animals that graze outside of the town, but then come back into
 the city at night

15 תנו רבנן

ואלו הן בייתות	אלו הן מדבריות
כל שיוצאות ורועות חוץ לתחום ובאות ולנות בתוך התחום	כל שיוצאות בפסח ורועות באפר ונכנסות ברביעה ראשונה
	One does not have in mind to use them, and are therefore מוקצה

- 16 Whereas Rebbe holds;
אלו ואלו בייתות הן
Both of these are considered בייתות. According to Rebbe מדבריות are only animals
שיוצאות ורועות באפר ואין נכנסות לשוב לא בימות החמה ולא בימות הגשמים
Animals which graze in the wilderness and never come into the inhabited areas at all
Such animals would be מוקצה according to Rebbe.

16

Rebbe holds;

אלו ואלו בייתות הן

▼

מדבריות
are only animals

שיוצאות ורועות באפר ואין נכנסות לשוב לא בימות החמה ולא בימות הגשמים

- 17 The Gemara questions:
ומי אית ליה לרבי מוקצה
Does Rebbe himself hold from מוקצה? After all, Rebbe said;
אין מוקצה לר"ש
אלא גרוגרות וצמוקין בלבד
According to ר"ש, the only case of מוקצה involves raisins and figs, which he was מקצה בידים - actively set aside from use by the act of putting them out to dry
It seems that רבי holds like רבי שמעון, that in normal cases we do not hold of מוקצה?

17

?

ומי אית ליה לרבי מוקצה?

Rebbe said;

אין מוקצה לרבי שמעון
אלא גרוגרות וצמוקין בלבד

1

**איכתיב אימא
הני נמי
כגרוגרות וצמוקין דמי**

- The Gemara gives three answers:
-1-
איבעית אימא הני נמי כגרוגרות וצמוקין דמי
Sending the animals out to pasture outside of the city is also considered מוקצה בידים in the same way as גרוגרות וצמוקין.

- 18 -2-
ואיבעית אימא לדברין דר"ש קאמר וליה לא ס"ל
Rebbe was explaining the opinion of Rebbe Shimon, however he himself does not agree with Rebbe Shimon, and does hold Muktzeh.

18

2

**ואיכתיב אימא
לדברין דר"ש קאמר
וליה לא ס"ל**

19 -3-
 ואיבעית אימא לדבריהם דרבנן קאמר להו
 לדידי אין מוקצה
 אלא לדידכו אודו לי מיהת
 היכא דיוצאות ורועות בפסח ונכנסות ברביעה ראשונה דבייתות הן
 Rebbe is telling the Chachamim who do hold Muktzeh, that
 according to them animals that come into inhabited areas, even
 for part of the time, should be considered בייטות הן
 ואמרו ליה רבנן לא מדבריות הן
 To which the Chachamim answered that such animals are
 considered מדבריות הן, since most of the time they are found
 outside of civilization, and therefore they are considered
 Muktzeh and should not be used on Yom Tov.

19

3

*ואיבעית אימא
 אדבריהם דרבנן קאמר אבוי:*

לדידי אין מוקצה
אלא לדידכו אודו לי מיהת
היכא דיוצאות ורועות בפסח
ונכנסות ברביעה ראשונה
דבייתות הן

ואמרו ליה רבנן

לא מדבריות הן

20 הדרן עלך משילין
 וסליקא לה מסכת ביצה
 With this we have B"H completed Mesechta Beitzah and Be'H
 we will begin Mesechta Rosh HaShana in the next shiur.

20

הדרן עלך משילין
וסליקא לה מסכת ביצה

